

Értékvédelem

Tartalomjegyzék

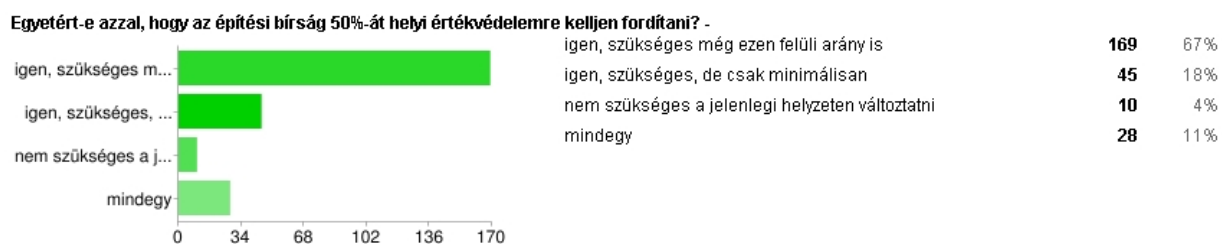
Kutatási összefoglaló.....	1
A feleletválasztós kérdés értékelése.....	1
Szabadsoros hozzászólások értékelése [78 vélemény]	2
Részletes vélemények.....	3

Kutatási összefoglaló

Az összefoglaló az epiteszforum.hu által indított „Építészet és építésügy” című, 2011.10.11 – 2011.12.12 közötti internetes, anonim közönségkutatás alapján készült. A kérdőívre a két hónap alatt összesen 252 válasz érkezett a szakmagyakorlók köréből. Az elemzést és értékelést Pásztor Erika Katalina DLA (epiteszforum.hu) végezte.

A vélemények szinte egybehangzóan az értékvédelem területén tapasztalt hiányosságokra és ellentmondásokra hívták fel a figyelmet. A gyakorlatból szerzett tapasztalatok és az elérni kívánt célok megfogalmazásai (*wish-list*) keveredtek a hozzászólásokban, amely azt mutatja, hogy ezzel a területtel sokkal mélyebben kell foglalkozni a közeljövőben, hogy tisztább képet kapjunk arról, hogy melyek a *tényleges* tapasztalatok. Ebben a kutatásban mi csak a felszínt érintettük egy kérdés erejéig. Az eredményekből látszik, hogy az értékvédelmet a szakma nagyon fontos területnek tartja, s erre szándéka szerint minden elérhető forrásból pénzt és erőforrásokat csoportosítana. A témának feltétlenül további, önálló kutatást kellene szentelni.

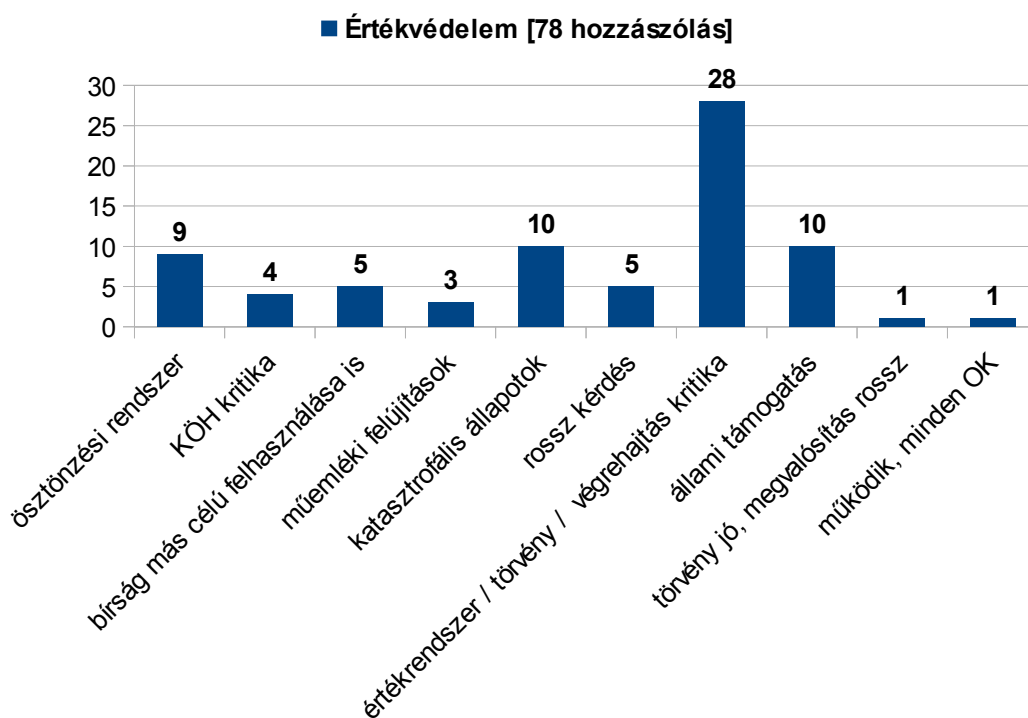
A feleletválasztós kérdés értékelése

A szakma jelentős többsége egyetért abban, hogy az építési bírság felét helyi értékvédelemre fordítsuk. Abban már kicsit eltérőek a vélemények, hogy milyen mértékben, hogy ez a bírság fele,

annál kevesebb vagy több legyen. A válaszokból azonban kitűnik, hogy a megkérdezettek kétharmada fontosnak tartja a helyi értékvédelmet és a bírság felénél is többet fordítana rá.

Szabadsoros hozzászólások értékelése [78 vélemény]

ábra 1. Értékvédelem - a 78 szabadsoros vélemény tematikus csoportosítása

Az alábbiakban azokat a megjegyzéseket összegezzük, amelyeket a kérdőívet kitöltők az értékvédelemmel kapcsolatos kérdés utáni szabadsoros rovatba írtak. A 252 válaszadó ~31%-ának hozzászólásai árnyalják a képet, s bár a kérdőívben csak egyetlen kérdés vonatkozott a helyi értékvédelemre, a hozzászólások viszonylag nagy száma és tartalma azt mutatja, hogy **a szakmát komolyan érintő területről** van szó. A válaszokból kitűnik, hogy a jelenlegi értékvédelmi gyakorlattal tulajdonképpen egyetlen hozzászóló volt elégedett, míg 10-en [13%] katasztrófálisnak írták le a helyzetet.

A legtöbb hozzászóló [36%] a jelenlegi értékvédelem **szabályozási, finanszírozási és végrehajtási kritikáját** fogalmazta meg. Az építési bírsággal kapcsolatban többen is hangot adtak annak, hogy a végrehajtás és annak ellenőrzése nem elég szigorú, a bírságok behajthatatlanok. Mivel az egyébként

a szigorú - *elsősorban kötelezettségeket meghatározó (!)* - szabályozás ellenére is láthatóan sikertelen az értékvédelem, 9-en [11%] ezt a rendszerből kifejejtett különböző **ösztönzők hiányának** róják fel, míg 10-en [13%] elsősorban állami forrásoktól, **több támogatás** formájában várnak segítséget.

A vélemények nagyon nagy szórást mutatnak, akár *ötletelésnek* is lehetne tekinteni, hogy hányan hányféleképpen próbálnák meg az értékvédelem ügyét előrébb mozdítani. A KÖH munkájával kapcsolatban 5-en fogalmaztak meg kritikát, de egy elismerő vélemény is kijutott nekik. 3-an kifejezetten a műemléki felújításokat helyeznék előtérbe az építési bírságokból befolyt pénz felhasználását tekintve, ugyanakkor 5-en úgy vélekedtek, hogy más területekre is – pl. tájértékvédelemre, kommunikációra vagy éppen a MÉK finanszírozására – is fordítanának belőle. 5-en úgy ítélték meg, hogy a kérdés nem releváns, és egy hozzászóló pedig felhívta a figyelmet arra, hogy az alapvetésben *logikai ellentmondás* van, mert ha **bírság tartja el az értékvédelmet**, akkor az nem lesz érdekelt a jogkövető építésben.

Részletes vélemények

1. Olyan kezeljen építészeti értékeket, aki ért hozzá, annak lesz is pénze rendben tartani azt. Ne védjük meg olyat, amit nem tudunk fenntartani, ne a geometriát védjük, hanem a társadalmi értékeket. Mindenki rakjon félre nyugdíjra, épületfenntartásra, tengerparti nyaralásra, stb., az állam erre ne költjön. Az értékvédelem járjon együtt állami beruházási támogatással.
2. Ebben a kérdésben a szakma nagyon megosztott - lásd Zeppelin projekt. A műemlékvédelem, a KÖH egyfajta miniállamként sajátos véleményt formál, mely sajnos nem nyugszik széles szakmai konszenzuson. Sokkal többet kéne erről beszélni, beépülhetne ez a fajta szakmai párbeszéd a kreditpontos továbbképző rendszerbe.
3. Szerintem az építési bírságot nem csak helyi értékvédelemre kéne költeni, hanem olyan projektekre, melyek kommunikálják az épített környezet minőségének fontosságát, és bevonják az embereket ebbe. Ezt muszáj lenne meglépni, mert az épített környezet esztétikája egyszerűen nem része a kultúrának. Támogatni kellene ebből a pénzből akár köztéri, akár public art projekteket, akár közterek felújítását, a lakosság részére

megteremteni a lehetőségét, hogy szakemberekkel együtt működve máshogyan tudjanak gondolkodni az épített környezetről. Ehhez persze értékelismerési elvek, rendszerek tartoznak. Az önkormányzatoknak mindenképpen hozzá kellene járulniuk a védett épületek állagmegóvásához, felújításához magántulajdonosok esetén is, érdekelté téve azokat ezen épületek gondozásában...

4. Támogatást a műemléki felújításokhoz! Támogatást a műemléki felújításokhoz! Támogatást a műemléki felújításokhoz! Támogatást a műemléki felújításokhoz!
5. Katasztrofális. A helyi értékvédelem mögött általában nem húzódnak olyan szabályok, amelyek a fenntartási kötelezettséget és az anyagi alapot megteremtenék.
6. A két dolog között nincs közvetlen kapcsolat. A cél az, hogy minden építkezés szabályos legyen, tehát ne kelljen bírságot kiróni.
7. Támogatni kell azt, aki védett értékek megújításába fog. Ennek legjobb eszköze lenne, ha az értékes épületek előzetes felmérése és kutatása nem kerülne a megbízónak pénzbe.
8. Az értékrendszer rossz ma hazánkban, azt kellene elérni, hogy erény legyen mondjuk egy védett épületben kialakítani az irodámat, és ne csak nyűg. Ezt kellene támogatnia minden jogszabálynak, sőt pályázati kiírásnak!!! (Pl. akár az engedélyezés illetékét el lehetne engedni védett épület esetén, vagy pályázatnál 15%-al kevesebb önrész kelljen, stb.)
9. Nem nagyon van! Először a szakmánknak kéne védenie saját értékeit, hogy kiderüljön a külvilág számára, hogy van építészeti érték!
10. Követni kellene a fejlett nyugati országok gyakorlatát!! ÁFA mentesség, magántőke bevonása, állami támogatás....
11. Fontos kérdés, de ez megint politikai kompetencia (a pénz fölhasználás arányainak meghatározása). Persze egy építész minél nagyobb arányt szeretne.
12. Nem csak a műemlékvédelemre, de a tájértékvédelemre, de legalább a megőrzésre és a katasztrozésra kell fordítani a bevételek egy részét. Ez azért fontos, mert az egyes területek

összértékét (mikro- és makroszinten egyaránt) növelik a helyi értékek. Emellett a helyi értékek meghatározó marketing tényezői a településnek, térségnek, régióknak, stb., NEM elhanyagolandóak.

13. Papíron alapos, megvalósításban gyér.

14. Jelenlegi formájában nem működőképes.

15. A bírság amúgy csak a legvégső eszköz kellene, hogy legyen. Jó, hogy jelenlegi vadkapitalista káoszunkban valahogy el kell kezdeni rendet tenni, de a „korbács helyett a zab” hatékonyabb lenne. Az értékvédelemnél különösen áll ez. Amíg nincs hatékony gazdasági ösztönzés, addig az értékvédelem behozhatatlan hátrányban marad.

16. Az értékvédelem jelenlegi rendszere a szabályozás és tiltás eszközére épül. Amíg az ösztönzés nem jelenik meg az eszköztárban, addig a védelem csak harc, nem pedig cél. Alapvető szemléleti kérdéseket kellene tisztázni.

17. Az építészeti értékvédelem - gondolom itt a helyi értékvédelemről van szó - igen fontos a települések jövőképe szempontjából. Ma az igen rossz, hogy az építészet mint kultúra és az építésügy, továbbá a műemlékvédelem és a helyi értékvédelem két különböző tárcához tartozik! (A teljes építésügy pedig 6-7 tárcához!) Visszatérve az értékvédelemhez, egy közös ernyő alá kellene rendezni, s egy irányba menni és egyszerre lépni, csak ekkor lehet eredményt elérni! (Ma a Nemzeti Erőforrás Minisztérium osztja a kulturális alap nagy pénzeit, a BM pedig a bírság kis pénzeit, ezt is együtt kellene és közös célok érdekében!)

18. Az építési bírságok egy részét a MÉK működtetésére kellene fordítani.

19. Az életünk minőségének garanciáit egyre kevésbé keresi a társadalom a környezetében, városában, falujában, mezőjén. Ezzel ellentétes tendenciák láthatók a gazdagabb országokban. Szegénységünk világosan látható fokozódásával csekély a remény a javulásra. Ennek ellenére, vagy talán fokozott védtelensége okán védeni kell, ami megmaradt. Nem csak rövid, pontos törvényekkel, de azok végrehajtására alkalmas, sokkal kisebb államapparátussal. Kitérő: ma a városomban még mindig ugyanannyi építési előadó van mint 3 éve. Az ügyek száma a tizedére apadt. De agyalágyult végzésekkel (sic!) az eljárás

közben is fenntartják a munka látszatát. A korrupció elsősorban az ostoba törvényekből, jogszabályokból fakad. A helyi rendelet szerint a belvárosban tilos kültéri klímaegységek felszerelése a védett házakon. Szerintetek hányat szedettek le eddig? Az értékvédelmet így vagy úgy, államilag finanszírozni, támogatni kell.

20. Mind az állami, mind a helyi értékvédelem többnyire csak formális.
21. Mint már korábbi kérdésben is kifejtettem, nem nacionalista, nem liberális világ-építészetben látom a jövőt, hanem a helyi értékek védelme mellett a finoman hangolt modern építészetben. A jelenlegi kiabáló, reklám-építészet hátránya, hogy egyre hangosabb, és egy idő után szétveri a település saját arculatát. Pedig lehet jó és modern épületeket úgy is alkotni, hogy alkalmazkodom a meglévő értékekhez. Ezt a szemléletet az egyetemen (BME) kellene először átvenni és az üres papírra történő tervezés helyett kialakult környezetben „gyakoroltatni” a hallgatókat. De az építészfórum is törekedhetne az épület bemutatása során az épített környezet és az épület kapcsolatának vizuális ismertetésére, a szóbeli kevés és szubjektív.
22. Elég rosszul állunk... Az elvek szépek, de főleg a közbeszerzéseknél, ahol a legolcsóbb nyer, katasztrofális a megvalósulás színvonala. Méltatlan az épületekhez.
23. Fontosnak tartom definiálni: mire is költhető (költendő) el a befolyt bírság. Ezek között feltétlenül szerepeljen a kényszer bontás finanszírozása (előlegezése?) is. Mindenképpen kiszélesítendőnek tartom a védett épületek körét, városképi szempontból is, illetve az elmúlt évtizedek építészetének fokozottabb védelme szempontjából is.
24. Nem mindegy, csak nekem nem tetszik ez az előregyártott gondolat. Ha ugyanis az építési bírság „tartja el” az értékvédelmet, attól kezdve az értékvédelem nem érdekelt a jogkövető építési tevékenységben. Tényleg ezt akarjuk?
25. Amúgy az értékvédelembe kellene pénzt fordítani. Tapasztalat, hogy már az építési költség 10-20 %-át kitevő vissza nem térítendő támogatás is aktivizálja az egyébként pénzhányra hivatkozó tulajdonosokat. A műemléki vagy helyi védelemből fakadó többletköltségek legalább egy részének finanszírozása nélkül sirathatjuk értékeinket, a műanyagablak-kereskedők pedig megköszönik.

26. Túlzó a jelenlegi jogköre a örökségvédelmi hatóságnak. Egyszerűsítés szükséges.
27. Az ellenőrzésnek ki kell terjednie már az engedélyezési szakaszra is, a kivitelezés minden főbb szakaszát, minden szereplőjét ellenőrizni szükséges (szakmai, jogosultsági munka és egészségvédelmi, munkaügyi szempontok szerint).
28. Jelenleg a települések anyagi lehetőségei irányítják a helyi értékvédelem fontosságát. Az építésügyi bírság rendszere is felülvizsgálatot érdemel, a jelenlegi helyzetben semmilyen motiváció nincs a szabálytalanságok feltárására az építésigazgatási végeken - sőt a munkahely is veszélyben van azokban az esetekben, ha fontos építetőre bizonyítják a szabálytalanságot.
29. A bírság elosztását is másképpen kellene szabályozni, akár úgy, hogy központi támogatást kap a település pl. az értékvédelemre.
30. A célelőirányzati pénzekhez való hozzájutási mód - a pályázat - nehézkes, általában senki sem tudja, hogyan lehet és mikorra pénzhez jutni egy sürgős esetben. Az ÉC lila ködben van valahol elérhetetlen magasságokban a települések részére. Amennyiben az ÉC egyébként az Étv-ben megfelelő feladatokra irányított összege könnyebben elérhető, sok feladatot könnyebben megoldhatnak a települések. Nyitni kell a központi forráshoz jutás területén - természetesen a felhasználás megfelelő dokumentálásával. Ugyanúgy a pályázati pénzek elbírálási, ellenőrzési adminisztrációját is normalizálni kell, és az ellenőrző területen CSAK megfelelő döntésképes szakemberek dolgozzanak, akik nem bonyolítják a folyamatot, hanem megoldják, felesleges körök és pénzvisszatartás nélkül!!!
31. CSÖKKENTENI KELL A FÖLÖSLEGES SZABÁLYOZÁSI KÖRT, DE A MEGMARADTAKRA VISZONT SOKKAL NAGYOBB ERŐVEL KELL A BÍRSÁGGAL ELÉRHETŐ VÉDELMEZ MEGHATÁROZNI.
1. EHHEZ SZÜKSÉGES A HELYI HATÓSÁGI ERŐT NÖVELNI ÉS MEGKÖVETELNI.
 2. EZZEL LEHET A JELENLEGI KÁOSZÁLLAPOTOT CSÖKKENTENI, HÜLYESÉGET SZÁMONKÉRNI ÉS ERRE BÜNTETÉST ÉRVÉNYESÍTENI, AMI NEM A HATÓSÁG TELJES LEJÁRATÁSÁT EREDMÉNYEZI.

3. ÍGY LEHETSÉGES A VALÓDI ÉRTÉKEK VÉDELMEÁT JELENTŐSEN MEGNÖVELNI, A NÉPESSÉG KÖRÉBEN IS.

32. Az építési bírság kérdésköre ne költségvetési tervezett tétel legyen, mert így ott is büntetnek (az eredménycél elérését célozza most a rendszer és nem a szabályos építés kultúrájának megteremtését), ahol valójában ennek értelme csak jogászkodással indokolható.
33. A védett épület, építészeti örökség bemutatása lehetne hangsúlyosabb - pl. a települések hivatalos weboldalán, vagy más, jól hozzáférhető módon.
34. Kevésnek tartom a mostani koncepciót. Számos jó épületet nem felújítanak hanem bontanak, gyakran csak azért például, mert nem lehet parkolót építeni alá. Át kéne gondolni tömb-, kerület- és regionális szinten, hogy gazdaságilag hogyan működhetne az értékvédelem értékteremtő módon. Nem csak értékmegőrző módon!
35. Az értékvédelem nem egyéni tulajdonosi ügy, ez közügy, így meg kell teremteni a forrását az egyéni érdek, tulajdonosi érdeken felül a közérdekű értékvédelem megőrzésének.
36. Sem a bírság, sem a helyi értékvédelem szabályozása és gyakorlata nem rendelkezik megfelelő elvi alapokkal. Morális és kulturális területekről van szó ugyanis. És persze gazdaságról. De a gazdaság fölfogása ideológia-specifikus lsd. még a tulajdon fogalma és szerepe körüli 200 éves apokalipszist! Köztulajdon-magántulajdon, közjog-magánjog, a felosztás jelenlegi paradigmája tarthatatlan - de változik már, és ez jó... !
37. KÖH nagyon igyekszik a saját eszközeivel. Dicséretes. Még több feladatuk lehetne szerintem.
38. Hulladék. A KÖH a korrupció melegágya. Az építészek nem hajlandóak ilyen hatósági környezetben dolgozni. Az értékvédelmet jutalmazásos rendszerré kellene alakítani, ha büntetni kell, akkor viszont nem a pártállami katonák impotens ál-intézkedéseit kellene alkalmazni. A büntetés legyen szigorú és adók módjára behajtható, valamint a beruházás nagyságához kellene kötni. Pl. 500 m2 felettinél. Teljesen újra kellene szabályozni és forrásbevonással segíteni a fenntartást.

39. Hatékonyabb, sűrű, mindenre kiterjedő ellenőrzés kellene, az építészettség megerősítésével, illetve a hatáskör és területi illetékesség kiterjesztésével a közterületeken folyó minden építésre (út, térbútorozás, vendéglátó-kitelepülések, stb.) is, megemelt létszámmal.
40. Ez tisztára ugyanúgy néz ki, mint a közlekedési bírságok esete. Egyszerű pénzbeszedés. Semmi szakmai alap nincs benne.
41. Önmagában értelmetlen a kérdés. A bírság 50%-a - településtől függően - lehet elkölthetetlenül nagy vagy nevetségesen kevés is.
42. a jogszabályban szereplő építményérték elrugaszkodott a gyakorlattól és ez a bírságszámítás alapja a készütségi fok elég szabadon értelmezhető
43. A jelenlegi rendszer katasztrofális.
44. Az önkormányzatnak nem érdeke büntetni, mert úgysem Ő kapja a pénzt, viszont, ha nem fizetik be, a bontást saját pénzén (ami nincs) kell elvégezni. Ezért inkább nem is büntetnek. És állnak a rosszabbnál rosszabb épületek, engedély nélkül, esetleg szabálytalanul is. És ez persze vérszemet ad a település többi lakójának is. Ezen nagyon fontos változtatni.
45. A hatóságnak jobban elé kellene mennie a jogszabályok betarthatóságának, megismerésének és betartásának és csak végső esetben szabad büntetni. Az a jogszabály, amelyet nem tud egy átlagosnál kissé butább ügyintéző is fejből betanulni törlendő, mert a lakosságtól ennyi sem várható el. Ugyanis kontra-produktív! Nem javítja, hanem rontja a település élhetőségét.
46. Az építészeti értékvédelem katasztrofális. A hatóságnak fogalma sincs, mi érték és mi nem, de ez nem is szempont semmilyen szinten, olykor még műemlékek esetében sem.
47. Szomorú, hogy az értékvédelem szakmai háttere jóformán megszűnt, anyagi eszközök híján már hosszú évek óta csak „akadékoskodik”, hatékony védelemre ösztönözni képtelen.
48. Az értékvédelem nem működik, ha nincs mögötte államilag finanszírozott szakmai TÁMOGATÁS. A rombolást meg kell akadályozni. Aki rombolt, azt keményen meg kell büntetni. De aki értéket őriz meg, és saját forrását értékek megőrzésére használja, azt

anyagilag is és szakmai háttérrel is támogatni kell.

49. Anyagi háttér nélkül praktikusán lehetetlen érvényt szerezni az előírásoknak.
50. Támogatandó az értékvédelem, de nem minden áron. Sok olyan őskori romról lehet tudni, amiket magánszemélyek telkei alatt találtak meg és a KÖH, régészek stb. nem engedték továbbépíteni az adott épületet. Évekre nem lehetett hozzányúlni a telekhez, mert nem volt pénze a Hivatalnak az adott régészeti értéket megmenteni, feltárni stb., holott szinte semmit nem is értek. Felül kell ezt vizsgálni és nagyon gyors döntések kellene, hogy mit kell megmenteni és mit nem, illetve ha magánterületen található, a Tulajdonost kár téríteni kell.
51. Az értékek ne csak mondvacsinált értékvédelem, hanem VALÓS védelem alatt álljanak, az arra elkülönített pénzeket erre fordítsák - ne bónuszra, jutalomra, „elismerésdíjra”, stb.
52. Nem szerencsés a rendszer, sok-sok szubjektum keveredhet bele. Igazán nem is támogatom, mert a „helyi” sokszor egy szűk kör egyéni érdeke...
53. Nem általánosítható kérdés. Helyi, pillanatnyi viszonyoktól függ.
54. Minden tekintetben erőfeszítéseket kellene tenni, hogy giccs, nivótlan, építészetileg hibás alkotások ne jöhessenek létre, alulképzett (főiskolás) tervezők ne juthassanak alkotó tevékenységhez, amely megszegyeníti a szakmát.
55. Szerintem nagyon egyoldalú, és konzervatív szemszögből állnak sokszor a tervekhez. Sokszor akadályozzák a valódi értékmentést néhány romnál, és elveszik a befektetői kedvet, illetve a tervező építészeknek csak egy szűk rétegét fogadják el. Továbbá skanzenizálják sokszor a szűkös költségvetésükből néhány kiemelt projektjüket, vidéki, kevésbé frekvenciált helyen lévő kúriák, településképet meghatározó értékű házak felújítását, átalakítását feleslegesen gátolják, anyagilag nem támogatják, emiatt csak a pusztulást és az engedély nélküli „kókány” munkát segítik elő...
56. Az építészeti értékvédelemre jelenleg alig található központi vagy önkormányzati forrás, ezért a pénzeszközök körének bővítése rendkívül fontos lenne. Az építési bírság építészeti értékvédelemre történő felhasználásának módja a következő kérdés. Úgy gondolom, hogy az

építési bírság egy részének pályázati keretek között történő szétszítása lehet a legmegfelelőbb az építészeti értékvédelmi munka támogatásához.

57. Jó lenne, ha valóban mindig azt takarná, ami a neve > értéket védeni, és nem kicsinyes, saját véleményekhez ragaszkodni a hatalom jogán.
58. Az építési bírság jelenlegi rendszere rossz, visszatartó ereje nincs, a kivetett bírságok nem folynak be. De ha mégis befolyának, úgy helyi értékvédelemre legyenek fordítva.
59. Az értékvédelem hosszú távon csak aktív használat/hasznosítás mellett valósulhat meg. Ehhez folyamatosan forrást kell biztosítani. (Ennek egy kisebb része biztosítható a befolyó építési bírságokból.) A magántulajdonú értékek védelméhez is forrást kell biztosítani pályázatok útján.
60. Igen fontos lenne, hatással lenne az emberek gondolkodására, a környezetük értékelésére.
61. Ez a kérdés sokkal bonyolultabb, hogy egy-két mondatban ki lehessen fejteni. Ma mindenesetre kétféle ember van Magyarországon. Az egyik az, akit büntetnek, a másik az, aki meg büntet. Ezt intézménysítették elég ügyesen. Azt, hogy ezt még a „helyi üzleti” alapokba is beemeljék, elég rémisztően hangzik.
62. Fontos, de elsősorban a helyi közösségre tartozna.
63. Ma Magyarországon katasztrófa. A tulajdonosoknak nem érdekük, hogy házuk műemlék legyen - extra költség, adminisztráció jár vele, támogatás nem. Ugyanakkor az egész rendszer merev, mint minden más, és a szigorú szabályozás mellett sorra tűnnek el az értékes házsorok...
64. A települések hozzanak létre értékvédelmi pénzalapokat, melyekből adott esetben a lakosságot is támogassák abban, hogy ambicionálják az értékvédelmet. FONTOS, hogy az értékvédelem abszolút nem azonos az ostoba műemlékvédelemmel. Az értékvédelem szakmai főnöke a Helyi FŐÉPÍTÉSZ.
65. Amennyiben helyi értékvédelemről beszélünk, és magántulajdonban lévő ingatlant értünk

rajta + épületet, évenkénti limitált számú, de anyagilag mindinkább a teljes felújítást lehetővé tévő Alap létrehozására tenném a hangsúlyt, amelyre a pályázati anyagot az önkormányzat szakemberével együtt a tulajdonos rakja összes – tanácsadás és segítség –, míg a pályázati elbírálást szerintem szerintem az önkormányzattól független, vegyes civil + örökségvédelmi szakhatóság kell, hogy megtegye. Meg raknék hozzá egy megvalósíthatósági tanulmányt is, amely alapján fel lehetne mérni, hogy az adott városnegyed, településrész egészére mennyire van hatással a beruházás. Pl. turisztikai vonzerővel bír, sokan megfordulnak arra, több ember életminőségét javítja, csökkenti az energiaköltséget, stb. És ez utóbbi is az önkormányzati „szolgáltató” szakember segítségével jönne létre. (Mintha egy kvázi üzleti tervet készítenénk a bank szakembereivel közösen).

66. Pénz nélkül teljesen súlytalan. Az építési bírságot egyébként mire költik? Az egészet az értékvédelemre kellene fordítani.
67. Nagyon kicsi határfokú, hiányzik a szakszerűség, és a szankcionálás, s annak tényleges végrehajthatósága.
68. Nem kezeli megfelelően a nem védett, de mégis az utcakép miatt fontos épületek védelmét. A reklámok, feliratok szabályozását jelentősen szigorítani kéne, és azt be is kéne tartatni. Engedély nélkül elhelyezett reklám azonnal eltávolítható legyen.
69. Az értékvédelem ne csak kööttséget okozzon, de előnyt is nyújtson (illeték, adó, kedvezményes hitel, stb.).
70. Az építési bírság 100%-ban az ÉCE-be megy. Rossz a fenti kérdés. Mivel nem kap belőle már semmit vissza az önkormányzat, hogy lehetne meghatározni, hogy mégis melyik önkormányzat mennyit fordítson helyi értékvédelemre belőle? Vagy ha nem az önkormányzat, akkor ki fordítaná és melyik helyre? A minisztérium??
71. Az épített környezetünk értékeire és azok megóvására nagyobb hangsúlyt kellene fektetnünk. Jelenleg rengeteg értékes épületnek hánytatott a sorsa, közömbösen hagyjuk elpusztulni őket. Nagyobb törvényi ráhatás kellene a tulajdonosokkal szemben. Kötelezettség a támogatás mellett a felújításra, illetve ha nem újítja fel adott határidőn belül,

akkor kisajátítás.

72. Szükséges lenne feltérképezni és felmérni, nem csak a már lajstromba vett épületeket. Védetté csak a valóban arra érdemeseket kellene nyilvánítani. Felelőssé kell tenni a nyilvántartásban résztvevőket (a feleslegesen és szándékosan, csak a beruházást akadályozó akciókért felelősségre lehessen vonni a téma felelősét ugyanúgy, mint a nyilvántartásból megfelelő indok nélkül kivonókat).
73. Nem valósul meg az értékvédelem, ha egy épülethez nem engednek hozzányúlni, és emiatt a gazdája inkább hagyja összeomlani. Biztosítani kellene anyagi forrásokat és szakmai segítséget is a tulajdonosok részére.
74. Működőképes ma is.
75. Az értékvédelem költségvetését ki lehetne egészíteni a szerencsejáték bevétel egy részével, ami az Egyesült Királyságban megvalósult és remekül működik.
76. Az építési bírság teljes összegét a település építési feladataira kell használni.
77. Szerintem a gyakorlatban a legtöbb helyen nem létezik. HA van, akkor nem védhető az épület a tulajdonostól és az enyészettől sem.
78. Nincs valódi gazdája, nincs ösztönző eszközrendszer melléve a magántulajdonosok részére.